

Kitty

a první noční
dobrodružství

Ve dne holčička, v noci kočka!

Paula Harrisonová • ilustrace Jenny Løvlievová

bambóok

„Nedovol, aby tě zastavil strach.
Máš **víc odvahy**, než si myslíš!“

Vydej se s Kitty na **kouzelné**
dobrodružství za svitu měsíce.

Kitty umí **mluvit se zvířaty** a má
kočičí superschopnosti.

bamb**ook**
↙

Seznam se s Kitty a jejími kamarády

Kitty

Kitty má sice zvláštní schopnosti, ale vůbec si není jistá, jestli je připravená stát se superhrdinkou jako její maminka.

Naštěstí je tu její Kočičí tým. Kittyini kočičí kamarádi jí věří a jsou vždy připraveni

Kitty ukázat, jaká se v ní skrývá hrdinka!

Tygrík

Zrzavé kotě bez domova,
které by pro Kitty
udělalo všechno
na světě.

Figaro

Neposedný kocourek vždy připravený
na dobrodružství. Zná okolí jako svoje tlapky.

Šibalka

Šibalka má nos na potíže
a velmi bujnou představivost!

Princezna

Elegantní a světzalná Princezna
neváhá Kitty vyhledat, jakmile se
objeví první známky nesnáží.

Jamesovi, Abby a Megan.

P. H.

Mým rodičům,
kteří mě vždycky nechávali toulat,
a Murre, nejlepší kočce na světě.

J. L.

Kitty

a první noční
dobrodružství

Kapitola

1

Kitty s kočičí ladností
přihopsala do ložnice svých rodičů.
Měla na sobě proužkované pyžamo
a kolem obličeje jí poskakovaly
tmavé vlasy. Udělala ve vzduchu salto
a přistála přímo uprostřed postele.

Maminka se usmála. Kitty! Už je
čas jít na kutě. Copak se ti nechce spát?”

„Ne, nejsem ani trošku unavená!“
Kitty sledovala, jak si maminka obléká
elegantní černý superhrdinský převlek.

Rodina Kitty měla totiž jedno
zvláštní tajemství. Maminka měla
kočičí superschopnosti a každou noc
vyrážela za dobrodružstvími, při kterých
pomáhala lidem a zvířátkům. Viděla ve
tmě, uměla šplhat po zdech a dokonale
balancovat na střechách. Její supercitlivé
kočičí smysly jí spolehlivě napověděly,
že se blíží potíže. Ale vůbec nejlepší
bylo, že uměla mluvit s kočkami!

Kitty si moc přála, aby se mohla
jednou stát superhrdinkou jako mamka.
Ráda si hrála na to, jak někoho zachraňuje.
Tatínek jí dokonce vyrobil kočičí převlek.
Trénovala a už teď dovedla přeskočit ze
sedátka na okně až do postele, aniž se
dotkla podlahy.

Jenže když Kitty večer vyhlížela
z okna, vídala spousty tajemných stínů
a slýchala strašidelné zvuky. V pokojíčku
bylo bezpečno a útulno a z pomyšlení,
že by sama vyrazila ven do té tmy, se
vždycky trošku roztřásla.

Nebyla si

proto vůbec jistá, jestli se někdy
zvládne stát superhrdinkou jako maminka.

„Co kdyby ses umyla a vyčistila si zuby,
Kitty?“ pobídla ji maminka.

Do pokoje v tu chvíli přišel tatínek.
V náručí nesl Kittyina malého brášku.

„My si taky půjdeme vyčistit zoubky, vid',
Maxi. Pojd', najdeme tvůj kartáček.“

Kitty se za nimi vydala
do koupelny,

ale vtom se Max rozhihňal a rychlostí blesku odcupital pryč.

Mamka ho chytila a postavila zpátky před umyvadlo. „Buď hodný kluk a udělej, co říká táta, Maxi.“ Podívala se do zrcadla a urovnala si superhrdinskou masku. „Nějak se připozdívá! Už vážně musím jít.“

„Nemůžeš mi nejdříve přečíst pohádku?“ žadonila Kitty.

„Je mi líto, drahoušku,“ políbila ji maminka na čelo. „Snad zítra večer.“

„Já ti tu pohádku přečtu, Kitty,“ nabídl se tatínek.